

paa Gang skal vende tilbage til at forherlige, hvad Tyskland har gennemført i Sønderjylland; thi vi er jo nu en Gang ikke Tyskere, men nordiske Folk. Med al Respekt for Naboernes Væremaade og Lovgivning har de danske Sønderjyder dog ikke sat saa overmaade Pris derpaa; maa-ske har enkelte gjort det, men man maa have Lov at sige, at som Helhed har de ikke gjort det. Saa pegede jeg blot paa, at indtil 1914 var de fleste af os her i Norden indstillede paa, at det tyske Samfund var et Udbytningssamfund, hvor vort var et frit Samfund. De havde en stærkere Toldbeskyttelse til Fordel for deres Agrarer, men i høj Grad til Skade for deres store Arbejderbefolkning, Dyrtiden var langt værre, Prisniveauet laa for Fødemidlernes Vedkommende 30—40 pCt. over det danske. Det maa man samtidig have Lov at pege paa, og man maa ikke glemme, hvorledes Verden saa ud før 1914, det er det Billede, vi har at holde os til. Tilstandene den Gang synes jeg ikke var særlig attraaværdige for det danske Samfund. Skulde de være attraaværdige for nogen, maatte det være for Landmændene, for det er dem, der har den store Fordel deraf, men danske Landmænd har ikke noget Øjeblik forlangt at faa en tilsvarende Toldbeskyttelse; den Agrarbevægelse, der var her i Landet, faldt magtesløs til Jorden, fordi den danske Landbefolkning ikke vilde have Særrettigheder. Det var blot denne Kendsgerning, jeg maatte pege paa, samtidig med at det ærede Medlem pegede paa visse industrielle Fordele, som Sønderjyderne selvfølgelig paa den sociale Lovgivnings Omraade har haft. Men Danmark er heller ikke i saa udpræget Grad en Industristat, som Tyskland har været det før Krigen, det Hensyn maa ogsaa tages. Den Omstændighed, at danske Landbrugere ikke har bedt om nogen Toldbeskyttelse hverken tidligere eller nu, maa man ikke overse, naar man taler om Forholdene paa Landet i Danmark.

Det ærede Medlems Udtalelser om Hjemmeslagtningen viser netop det, jeg lige har udtalt: at med denne Begrundelse for Lovforslaget, med de Fordringer, det ærede Medlem stiller udover, hvad der er udtrykt i Lovforslaget, maatte man have Lov til at betragte det, han ønskede, som alt for glubsk, det var at skyde over Maalet. Ifølge den Behandling, Sagen har faaet fra de andre Ordføreres Side, kunde de stærke Ord fra den ærede Ordfører for Socialdemokra-

terne kun gælde Lovforslaget i den af ham ønskede Form, og saa vidt vilde jeg altsaa paa flere Punkter ikke gaa, saaledes som jeg har belyst det; navnlig hans Begrundelse i Spørgsmaalet om Hjemmeslagtningen synes jeg var meget haltende. Jeg haaber imidlertid, at vi ved Arbejdet i Udvalget skal blive enige om Sagen, jeg tror ikke, Uoverensstemmelserne er saa store, som det kan se ud til.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) hævdede, at det ikke gik an at mene, at praktiske Folk paa Landet ikke kan bedømme et slagtet Kreatur ogsaa med Hensyn til det sanitære. Det er det, jeg tillader mig at tvivle om. Hvis det ærede Medlem har Ret, vil jo hele Lovforslaget ramme ved Siden af, men det har han ikke. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg i Gaar skulde have sagt, at Modstanden mod Lovforslaget og mod en udvidet Kødkontrol skyldtes snævre Standsinteresser. Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem med Hensyn til, at det er kedeligt, vi ikke har Fortrykket, jeg mener nemlig ikke, at jeg har udtalt mig saa afgjort i saa Henseende. Jeg har fremsat mit eget Synspunkt og udtalt, at det syntes eller jeg syntes, at Modstanden skyldtes snævre Standsinteresser, og at man ikke i tilstrækkelig Grad havde Samfundets Tarv og Befolkningens Beskyttelse for Øje. Hvad angaar Sønderjyllands Indblanding i Diskussionen, forekommer det mig, at det ærede Medlems sidste Udtalelse blev til en indirekte Skydning mod Statsministeren. Det kan man ikke komme bort fra; thi det var ikke mig, som bragte Sønderjylland ind i Diskussionen, det var Statsministeren; jeg vilde kun støtte Statsministeren og slutte mig til ham, men det er jeg altsaa kommet galt fra. Men efter at jeg udtrykkelig har bragt dette i Erindring, og det ærede Medlem har gentaget, hvorledes han som dansk Mand med Harme maa høre, at preussiske Foranstaltninger Gang paa Gang fremhæves her, bliver der, saa vidt jeg skønner, ikke nogen Tvivl tilbage. Det var altsaa ikke mig, som bragte dette Spørgsmaal ind i Diskussionen, der har overhovedet ikke været Tale om preussisk